

בעזרת הש"ת

ספר

דורשי
רשומות
פרשת
ויצא
 רמזים נפלאים

אברהם מייזעלם

בעמח"ס

מסבע שטבעו חכמים נ"ח,
אוצר השידוכים והנהגת הבית

מאנטריאל קאנאדא, יצ"ו

שנת ה' אלפים תשס"ה לכה"ע לפ"ג

דורשי רשומות ויצא

דאר, רת, רזק אפני, רוח.

פסוק י. - ויצא יעקב, כרם, יציאת צדיק מן המנוח עולה
 רולם, אמ תוציא מספר צדיק מן המנוח שהוא חרו
 יצא המספר מוחסבי, מוח עמ צדיק עולה חרו.
 (זמרת ילוצה)
 פסוק יא. - הלמל, עולה דוד מן, לראו.
 פסוק יב. - מגיד השמימה והנה מאזכ אלהים עולה.
 קאמט מאזכ ארץ, לראו, אלהים עולה מורדים, מן
 קאמט מאזכ חול ארץ, (פסאות יעקב)
 סוף כמאלו, קאמט מן אלה.
 פסוק יא. - הלמל ויחן מאכני, רמנו, סת מלח
 פסוק יב. - ארצה וראשו מגיד השמימה, רת אומה
 פסוק יג. - והנה י' נצב עאלו, רת אמרע ענו.
 פסוק יד. - קמנוס ואן סלם כ' רא, סת דאמטריא מאזכ
 פסוק יז. - והנה סלם מצב ארצה, קאמט צו תורה.
 פסוק יא. - אלה, רת ואלך נא אצני, קאמט מלח רדני.

פסוק יז. - והנה סלם מצב ארצה, קאמט צו תורה.
 הלמל ויחן מאכני, רמנו, סת מלח
 אלה, רת ואלך נא אצני, קאמט מלח רדני.
 פסוק יז. - והנה סלם מצב ארצה, קאמט צו תורה.
 הלמל ויחן מאכני, רמנו, סת מלח
 אלה, רת ואלך נא אצני, קאמט מלח רדני.
 פסוק יז. - והנה סלם מצב ארצה, קאמט צו תורה.
 הלמל ויחן מאכני, רמנו, סת מלח
 אלה, רת ואלך נא אצני, קאמט מלח רדני.

בראשית כח ויצא

אונקלוס

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: י' ויפגע
במקום וילן שם כ"בא השמש ויקח מאבני
המקום וישם מראשותיו וישכב במקום ההוא:
י' ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע
השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו: *
 * והנה יהוה נצב עליו

ויצא יעקב. על ידי שבשכיל שרעות בנות כנען בעיני
 יצחק אביו, הלך עשו אל ישמעאל, הפסיק הענין
 בפירוש של יעקב, וכתוב (לעיל פסוק ח): "ויצא עשו פי
 ברוך" א גור, ומשגמר חזר לענין הראשון: ויצא. לא היה
 צריך לכתב אלא: "וילך יעקב חרנה", ולמה הזכיר
 ויצאו? אלא מגיד שיציאת צדיק מן המקום עושה ג
 לשם, שבזמן שהצדיק בעיר הוא הודה הוא זיוה הוא
 הדרה, יצא משם, פנה הודה פנה זיוה פנה הדרה, וכן:
 "ויצא מן המקום", האמור בנעמי ורות א. ו: וילך
 חרנה. יצא ללכת ג לחרו: (יא) ויפגע במקום. לא הזכיר
 הכתוב באיזה ד מקום, אלא במקום הנזכר במקום אחר,
 הוא הר המוריה, שנאמר בו: "ויצא את המקום מרחוק"
 (לעיל כב, ד): ויפגע. כמו: "ויפגע ביריחו" (יהושע טו, ז),
 "ויפגע בדבשת" (שם יט, יא). ורבותינו פשו לשון
 תפלה, כמו: "ואל תפגע ו ב"י" (ירמיהו ט, טז), ולמדנו שתקן

ויקח סמיו חכמים
 א דקשה לרש"י למה חזר וכתב: "ויצא יעקב גו", ונחלא כפר כתיב: "וישלח יצחק גו" וילך פדנה ארם" (לעיל כח, ח). לכן פרש:
 לפי שהפסיק בו חזר לענין הראשון: ג דתני פאלו נכפם שמי יציאות, ללמד שביציאתו יצא גם כן הודה זיוה והדרה: ג דחלא לא
 בא חכה לחרו פי שקה בפליכתו, אבל בדעתו היה ללכת לחרו: ז והכתוב חלא בא לפרש ולא לסתם: ח שפרושו לשון חנה ולא
 פגישה: ו ויחפרש "ויפגע במקום" - בהקפ"ה שנקרא מקומו של עולם: ז וילך כתיב לשון "ויפגע" הכולל בקרבו שמי ההודאות:
 הודאת תפלה, והודאת פגיעת המקום במקירות: ח כי לתת תחת מראשותיו ממש די באבן אחת: ט שלא יחישו הכותבים זה את
 זה, דהקא כתיב: "מאבני המקום גו", וילחן (פסוק יח) כתיב: "ויקח את האבן גו". לכן פרש רש"י כי מהאבנים הרבות נעשו אבן
 אחת: י דאם לא כן "וירדים ועולים" מבטי ליה, דמושכם למעלה הוא וירדים המה תחלה: כ כי מלאכי ארץ ישראל היו עולים

פסוק יג. - והנה י' נצב עאלו וכו' האלה
 אל אלהי לבן עזראן אתמול ואלהי
 מספר הכסות, אמרע מסון התורה פא סו
 וכתלסון הלה, הפסוק (דברים א' א) ראב
 נין ר' אהיך אפניך את התורה עולה
 כאל דבר ה' אלהי אדתיך א' אלהיך
 וא' תחת קאמט ה' ואלהי סו.

פסוק יז. - סלם מצב ארצה, קאמט צו תורה.
 פסוק יז. - סלם מצב ארצה, קאמט צו תורה.
 פסוק יז. - סלם מצב ארצה, קאמט צו תורה.
 פסוק יז. - סלם מצב ארצה, קאמט צו תורה.

פסוק יב - ויגד ועקב ארחה כי אחי אביה הוא
וכי בן רגלה הוא ותלף ותגד אביה.

כל הפסוק קאמטריא הגיד זה חזה נזה והגזלת נר.
(רוקח)

פסוק יג - את כל הבכורים האלה - נוטריזון
או תתמה כי לא הבאתי דבר, דרביש רב וצאתי
מבתי, ה' שובד אלוכל ארץ ה' כל. (הג' רא)

פסוק יד - ורחל היתה יכתת תואר ויכתת מראה
היה יתונה, רמז רש, פסוק יב ותגד אביה
אפי. שאמה מתה ולא היה לה אב אלא או. (מקובל)

פסוק טו - טוב תתי אותה אך מתתי אותה זאל אחר.
תתי למספר 260 עולה כמען זאה למסך
מתתי למספר 260 עולה כמען רחל למסך
וזלה בתכוון אכן למסך, תתי הינו זאה, אך,
מתתי הינו רחל זאל אחר.

פסוק יז - ורחל היתה יכתת תואר ויכתת מראה
דבריה יז - לא ויהיה קך עקר וענה
זה צומת לזה למספר התקפות, מאפניו וזאחריו
- עשמת אפכים תתוצה תתכרא, תיקדות -
(מטכז של אקחמ)

פסוק יח - שלש פנים רחל לתן הקטנה, סתמארה.
פסוק יז - זאה רכות, קאמטריא זה כהונה וזורה
ומארות, רמז זאמ לך (264 זא) מא, רכות, ארזא
שמאנותי ארוכות, פרשו גדולות דכהונה וזורה
ומארות. (קבר. מאיר)

פסוק יז - וזני זאה רכות, קאמטריא מתונה
הנה ארוכין, כדברי ר' אשצר. (ויספר משה)

פסוק יא - וישג ועקב ארחה וילא את כלו ויקך קאמט
אך תשוח, כמען הפסוק, ואני כקואי מכבדן מתה עמי
רחל דארל כן ען קדקך, רמז אמלכ רש, ויקך, אפי
שבכה קדוחהק שאנה נכנסת עמו זכורה, וכמען
ורא אקחמתו אשר עשה והנה סוף מעד, קאמט ארזת שלח.
פסוק יח - וזאהק ועקב את רחל וגו, מספר הפסוק
תתבד מקרא שית, רמז, שם ש-2. כחולו קאמט תתבד
וקנה השם הרכו הנכה לעקב, ואיל לג-1. וקדן אותך
ויקדן וקדק והית זקנה עמים, (כח ג).

וכן הוא קאמטריא של וזאהק אלקים ויהי אור ויהי אור
וואמר אלקים לעלה אדם.
ויקדן אלקים קדן האר וקדן החלק
פואם קאמטריא עהכ תתבד, כמען שם עז. קמולו.

פסוק טז - שם בגולה זאה ולם הקטנה רחל
שמעלה רחל נזכר דתנן זכ פסמים
ולמה של זאה נזכר דתנן כח פסמים
הלם ששצמו לו. שום שלחמו, רמז זכ וכה,
פסוק יא - וישג, ונטריזון הכי קדא למנו
ועקב אשקבן.

פסוק יז - וזני זאה, קאמט יעקב, רכות.
קאמטריא קגורלו בשלו.

פסוק יט - תתי, נוטריזון תורת התממה.
פסוק יז - יעתי, נוטריזון ומא פי תתלתן

פסוק יט - וזאה אכן טוב תתי אותה אך וגו'
מספר הפסוק מקראלם, תתפן, והוא כמען
ולראו רחל זאה, קאמטריא תתפן.
(מטכז של אקחמ)

פסוק יח - וזאהק ועקב את רחל, ראה כי שמו
יעקב ורחל קאמטרים וזאה כי שניהם
מתחלקים למספר שלש קדקדוק, ועקב קאמט
שלש פסמים לו, ורחל, שלש פסמים זא, מלאכ
זאה, וקנה ראה שחל נוותר זאו, (חומת אנך)

פסוק יח - ועקב את רחל, קאמט ודפן דאלתי
פסוק יא - וישג ועקב רחל, קאמט וזשו זא, מנדל
(נבא איתו עקב)

פסוק יט - טוב תתי אותה אך, קאמט יעקב וזאה
קדן וכתק רגלה - אתה זאל אחר, קאמטריא זה
עשו קדן וכתק רגלה. (פלאות יעקב)

פסוק יח - רחל לתן הקטנה, קתן הפאלינה לכתורה.
ולראו רחל זאה, קאמטריא כמען עת רצון

פסוק טו - הכי אחי ועקבתי חנני
זשון נכח של זשון

דורשי רשומות

פסוק ז' - וצנתה לו צדגתי קיום מחריכי תקוא
 על שכרי.
 (צדגתי הכי) את כל אלהי דור האלגיניו און
 ולמעני ועלני.
 זה צדגתי דה קמסכרי התקוות מחרש ליתו אונק
 יא אופים תנח - תפסו - וגוא קדמני אמשאתני
 (צדגתי כז דא) היום אשלותי וזמחר זקני
 שפני היום ולמעני ועלני (על הונלמעני
 וקיום מחריכי תקוא על שכרי כי שפני מצוב
 דהא עלמא ירבי.
 פסוק כ"ג - ותקראו את שמנו יוסף
 הנח הוא לקרא יוסף הצדיק ונחמנו
 כי כל תנן (לכך שמנו יוסף הצדיק ונחמנו
 והוסף רט פצחים כמאן הצדיק
 ? (חמראו סגא)

פסוק כ"ו - תנה את נשיו ואת זרבי ארז עבדתי אונק דקון
 המזיק הראשון דתורה להבסוק מתחיל בתינו והאחרון
 הוא דצדגתי (ז' ד') תורה צוה אנו מלה מולת גלות יעקב
 (מטדע ש אקדח)

פסוק ז' - כי מטט אלר היה זק אפני ויכיל זרב ודקרה
 אתק זרעו וצתה מתי אעלה גמ אנכי זקיתי קמט
 דא שמיט וכמסן כל הבסוק (זא א) ולמעני את דקרו
 קני און זמחר זקני יעקב את כל אלר זאקוני ומאלר
 זאקוני עלה את כל הכבד הצה קמטרויא דא שמיט
 וגמ מסכרי הבסוק דא שמיט מסוכל התורה (מטדע ש אקדח)
 זמכרי (מטדע ש מוזי אקרי עקמלריוא אקוני זרעו)

פסוק ז' - אולוקה ארצה צאנק אלמיר קמט ולראו
 פסוק ז' - ודקרה אתק זרעו וצתה מתי אעלה גמ אנכי
 זקיתי מסכרי שם הוי לבתורה ז' וזמכרי והבנת אר
 המזיק אלר יכחרה אלהיך אלסן שמנו שמיט (צדגתי כ"ד)
 והוא כמטו הכנה אה מעד כל מתי אעלה גמ אנכי זקיתי
 פסוק כ"ג - ותקרא את שמנו יוסף זמחר יוסף ז' וקני אחר
 שם הוי לבתורה דמסכרי צמח וזמכרי והבנת היום
 זה אלקיך (צדגתי כ"ז) מציות הכורים.

פסוק ז' - וצתה מתי אעלה גמ אנכי זקיתי מסכרי
 הבסוק מחראלות תפסא רמז ראש הלנה קמטתפסא
 וגמ הבסוק (תהוים גט צא) זמלכטיך צמזבו היום כי
 הול עבדין דמטרויא כמאן ראש הלנה וכמאן לית המעני
 און הבסוק (גלות יוסף) ודע כי על כל אלה יהא ארזאניק
 דמלכטי דמטרויא כמאן ראש הלנה (מטדע ש אקדח)

פסוק כ"ה - ויהי כאלר וזרה רחא את יוסף דמטרויא
 כלל היה נואד שטן טעלו והוא ככתוב דרש'.

פסוק כ"ה - ואיכר אר מצומי וזארכי דמטרויא כתר
 פסוק כ"ז - אמ יא מצאתי רת אמון
 פסוק ז' - מטט אלר דמטרויא כתר

פסוק ז' - אעלה גמ אנכי זקיתי קמט דקרו
 צדגתי וגו' קמט פסוקי האלו ילדקן כל האזק

פסוק ז' - קי צדגתי קמט התורה צדגתי קיום מחרי
 דמטרויא תמום בתורה

פסוק ז' - אעלה גמ אנכי זקיתי קמט דקרו הוא הלם
 טע לקורה המחרמל דרת אתה לקורא צווא אדני
 (יוסכרי מרבי)

פסוק ז' - ארעו דמטרויא רחא אה עהכ
 פסוק כ"ג - זמחר יוסף ה' קן אחר דמטרויא יעקב רח
 יהוסף וקמטניו (פלאות יעקב)

פסוק ז' - והיה שכרי דמטרויא ודקמט דמטרויא אלר זק
 כמאן תמום תורה ופסוק צדגתי קיום מחרי (חדשים זקרים)
 דמטרויא זק
 קמט תמום תורה

דורשי רשומות

פסוק כ' - וילך יעקב את אבן הארמי, הוא המנוח
הראשון לתורה, לך, ודסה לך לנקות דערה.
ז' ז' - אשון ופ' א' אשון
פסוק יג' - אנכי האל דית און אלה מלפת למ
(דקרימיה) אנכי אמר בן ה' וקנחם דעת ההוא
זה אצומת זה קמסכר התקבות דרא לית וואקרע
יא ארבי תלעו - תלע, (מטכדש אהרם)
פסוק יד' - עתה זים זא מנהאל הצאת ושוב אאל מואנת.
(דקרימיה) כי אתנו אנחנו אלה היה וכו' חיים פנים קנעם.
זה אצומת זה קמסכר התקבות לדתורה מואנו וואחריו.
יא ארבי תלעו - תלע, (מטכדש אהרם)
פסוק יז' - מלחת, דמטריא ציון וירושלם.
פסוק כ"ג - כי דרח, דמטריא עמ'ג.
פסוק כ"ג - דרך של דעת ימים, רת למ ש-ד.
פסוק ט"ז - אמר אלהים אלקי ע'לה, רת דמטחפה.
פסוק יז' - הצוד אנו ח'ג, רת ח'ה, כ'וואר אפ'ו ומוצות
ח'ה א-אנו וכו'ת א-ג-מ-ד-ת-ו. (תוספות השלם)
פסוק ט"ו - נחל קנו, אמות נחל קנו.
פסוק י"ט - ותלך רחל את התרפים אלר לאה, דמטריא
ז'ו אהג'ד ש'ח' התבוונה אהר'ל אה'ה מעד'ת
ה'א'א'ים, והוא כמ'ל דמדה'ל א'ג'ח ט'ו, (ווסכר מלה)
פסוק כ"ג - וידעך אותו דהר, דמטריא מתק'ו וג'מ מוד'ה אה',
והוא כמ'ל דתפ'א'ים יונתן, מוד', ומצ'ו דמ אלהיה. (חומתאון)
פסוק כ' - את אבן דמטריא תע'ה, וילך יעקב דמ'ג'ו.
שהבדוא כחם שא יהא דג'רום. (אמרי נוסח)
פסוק י"ט - התרפים, דמטריא פיהם לכה, (דקנו אפרים)
פסוק ט"ז - אלו הוא אוקנו, קנו ה'ווארונג לדתורה.
פסוק כ' - אל לוי הגיד או כי דרח הוא, ק'ו החלוקה לדתורה.
פסוק י"ד - נגדים וקדשים, דרו דים הווארונג ואן כדנ'מתוה'ג'פ
פסוק י"ט - וקנו האן אלצ' את צאנו, ג'ל'זה ה'ווארונג לדתורה.
פסוק כ' - וילך יעקב את אבן הארמי, זהו אחד מ'ג'
פ'מים שכתב ד' לתורה לוי, מ'מ'ל כמ'ג'ל, ויל' ע'וד כ'
פ'מים, ד' י'מ, ח'ד ה'למים, שאינו מן המ'ק'קות ד' אד'ם, ופ'א.
ודל'אות מ'ש'ל א' ע'מ כ'ו ה'למים, שאינו מן המ'ק'קות ד' אד'ם, ופ'א.
ויל' דתורה ס'ק'ה'ל ש'ד'ים ו'ל'ד'ה' ת'ק'ו'ת ש'מ'ע'נ'ם כמ'ג'ל, והוא
כמ'ג'ל מ'ל', וד'מ'ז הוא המ'ג'ל הראשון ש'נ'כת'ב ד'תורה ד'תוך המ'ס'כ'ר.
דפסוק (ד'ו'ש'מ'ת' כ'ד) כי ש'ד'ע'ת'ם י'ג'ם ע'ין ו'מ'ק' ש'ד'ע'ת'ם ו'ל'ד'ה'.
(מטכדש אהרם)
פסוק כ"ג - השמיריך בן תדדי ע'ם יעקב מטוב ע'ר ר'ו,
כ'ו אמותי, ט' תיקור, ש'מ' ה'ו' - ת'ן א'מ'ה י'ז'ק'.

בטעותהון ואנא אקנינון בלא עם בעמא טפשא ארגינון,
 וביותר בתרגום יונתן כתב ח"ל: "הינון אקנון קדמוי בדלא
 אלהא ארגיו קדמוי בהבליהון ואנא אקנינון באומא דלא
 אומא בבבלאי עמא טפשא נרגזו יתהון", ועוד כתבו
 בתרגום הירושלמי ח"ל: " אינון אקנון יתי בטעוון דלא מה
 אבעיסו קדמוי במרחקהון ואנא אקני יתהון באומא דלא
 אומא באומא טפשא אבעיס יתהון". והנה רואים מכל הנ"ל
 שהוא מדובר על האומה הפלשתינאית שהם אומא בלא
 אומא שכל הפלשתינאים הם בסך הכל גיבוב של כל מיני
 אנשים אומא טפשא וכל זאת מחמת שאנו הכעסנו לבורא
 יתברך שמו בכל מיני עבודה זרה שלנו ודברים שמרוחקים
 הם מה' יתברך. ואבי מורי ורבי הרה"ג משה אבוחצירא
 שליט"א (ירושלים) הוסיף ואמר לי שאומה זו נקראת אומה
 של טפשים מכיון שכל מה שמדריבין להם את התשתיות
 ואת כל העיר אינם מפסיקין להלחם ועל כן הם נקראים
 טפשים כי רואים הם שלא עולה בידם להזיק לישראל כמו
 שהם רוצים וא"כ מדוע אין הם מפסיקים אין זאת כי הם
 אומה של טפשים.

הנה הוסיף לי ידידי היקר הרה"ג גמליאל הכהן רבינוביץ
 שליט"א ש- נב"ל עולה בגימטריא בדיקדוק עו"ה והיינו
 שאותו גוי נבל שבו יכעיס ה' יתברך את ישראל יהיה מעוזה,
 ומבהיל הרמז הזה.

ועוד יש להוסיף בזה על הפסוק "כי אש קדחה באפי ותיקר
 עד שאול תחתי ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרים"
 יהי רצון שיתהפך הכל על הגוים אכ"י, אך יש כאן רמז
 מבהיל על הטיילים והרקטות שיורים עלינו מעוזה אורחם
 הגוים. והנה המילה תלה"ט עולה בגימטריא עה"כ תל
 אביב לרמז בזה שר"ל הטיילים הגיעו עד העיר תל אביב
 מה שלא היה לפני כן, יהי רצון שיציל אותנו ה' יתברך מכל
 אלו אכ"י.

הוסיף הרה"ג אברהם מייזליש שליט"א מקנדה ח"ל:
 "מוסדי הרים" רמז על ירושלים הרים סביב לה הנה זה
 עומד אחר כתלנו פתאום יבוא בהיכלו במהרה בקרוב מתוך
 רחמים מרובים בלי צרה ועקתא ויתגלה כבוד מלכותו שנת
 'והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד'
 בגמט' עה"ת תשע"ג לפ"ק וכמנץ 'מי כעמך ישראל גוי אחד'
 וכמנץ 'בביאת משיח' וכמנץ 'כי נשגב שמו לבדו אכ"י'.
 ולהוסיף שגם הפסוקים דלהלן ממשיך בהמאורעות
 הנוראות אספה עלימו רעות חצי אכלה במ וברשי וקללה
 זו לפי הקללות לברכה היא חצי כלים והם אינם כלים ונזכה
 שיהפך ה' כל הקללות לברכה שלימה, עכ"ל.

כל טוב וכשורות טובות
 רן אבוחצירא

ריחמ"א ס"ט
 עורך ומחבר מריח ניחוח
 עפולה

רמז נורא

בס"ד

לכבוד ידידי היקר הרה"ג אברהם יצחק וינברג שליט"א

מצורף כאן רמז שקבלתי מאת הרה"ג אברהם מייזליש
 שליט"א מקנדה והדברים מדברים בעד עצמם ה' יעזור
 לעמו אכ"י.

ח"ל: במספר הפסוקים מבראשית יש ה' אלפים תשע"ג
 פסוקים עד הפסוק דברים ל"ב כ"א הם קנאוני וכו'
 כי אש קדחה באפי ותיקר עד שאול תחתי ותאכל ארץ
 ויבלה ותלהט מוסדי הרים ירחם השם על עמו ועל ארצו
 וכל קרני רשעים אגרע תרוממנה קרנות צדיק, עכ"ל.
 ותחילה נביא את הפסוקים שציטט הרה"ג הנ"ל (דברים לב
 פסוקים כא כב פרשת האזינו):

"הם קנאוני בלא אל בעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא
 עם בגוי נבל אכעיסם", "כי אש קדחה באפי ותיקר עד
 שאול תחתי ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרים"
 ויש להוסיף על זאת והנה התרגום אונקלוס תרגם פסוק זה
 ח"ל: "אינון אקניאוהקדמי בלא דחלא ארגיו קדמי